

Varje söndag får vi tacka Gud för hans stora härlighet i mässans *gloria*. Som skapade varelser får vi ge Gud vår tacksägelse för att han låter oss få en aning om hans oskapade skönhet och härlighet. Idag får vi fira att Herren har uppenbarat denna härlighet för alla folk, för hela skapelsen, i sin älskade Son som blivit människa med och för oss människor. ”Jorden är höljd i mörker, töcken omger folken, men över dig skall Herren stråla, över dig skall hans härlighet visa sig” (Jes 60:2). I det lilla barnet i Betlehem strålar Guds härlighet fram mitt i en värld, där syndens mörker och lögnens töcken tycks frodas allt mer. Mitt i denna vår tid vill Jesus Kristus ge oss hopp och glädje genom att yppa Guds innersta verklighet för oss. Guds härlighet strålar fram i det utsatta lilla barnet i krubban och fortsätter att möta oss i varje utsatt, nödlidande och sårad människa som Gud har identifierat sig med genom att själv bli människa.

När Österns vise vallfärdar till Betlehem för att vörda det judiska gossebarnet börjar en ny epok i världens historia som alltid förblir frälsningshistoria. Detta förföljda och fattiga barn är hela världens frälsare och enda hopp. Judar och hedningar, jordens alla folk och stammar, skall få se hur Guds fördolda härlighet blir synlig i honom som är sänd till vår jord för allas räddning. Paulus talar om Guds frälsningsplan: ”genom en uppenbarelse avslöjades hemligheten för mig” (Ef 3:3). ”Guds bländande oändlighet som tänder rymdens fjärran glöd har blivit synlig på vår jord i Jesus, livets ljus och frid” (hymn för läsningsgudstjänsten).

Det är ett mysterium som vi bara kan ta emot genom att i tro överlåta oss till den Gud som stiger ner i fattigdom och svaghet. Han döljer sin gudomliga härlighet för våra ögon, men med hjärtats kärlek kan vi känna igen honom och falla ner i tillbedjan och hopp inför barnet liksom de vise från Österlandet. Samtidigt vet vi att många som menar sig vara visa och kloka i Västerlandet har förlorat tron på detta barn och i praktiken ofta faller ner i stoftet för andra gudar och idoler. Hur kan vi kristna hjälpa våra medmänniskor att hitta tillbaka till detta barn? Genom att växa i tro, hopp och kärlek och bli mer lika detta barn kan vi bli vägvisare och hjälpa dem att söka honom som är ”vägen, sanningen och livet”. Under detta heliga år uppmanas vi att bli sådana hoppets pilgrimer. ”Låt din nåd omskapa oss, så att vi outtröttligt medverkar till att ditt evangelium når alla människor” (Påve Franciskus’ bön för jubelåret). Gud har så stort förtroende för oss att han lägger ansvaret för sin frälsningsplan i våra händer.

Mitt i det alldagliga liv vi lever lyser Guds härlighet fram. Alltsedan Ljuset har tänts i Betlehem fortsätter det att lysa upp vår verklighet, samtidigt som det tyvärr finns en hel del som vill släcka detta ljus. Därför måste vi som tillhör ”Guds lilla barnaskara” växa i vördnad för detta ljus och låta det leda oss och upplysa varje

steg vi tar på vår jordiska pilgrimsfärd mot den eviga härligheten. ”Vår vardags enkla verklighet är genomlyst av Guds natur och vår förgängliga natur förenad med Guds evighet” (hymn för läsningsgudstjänst).

Om vi försöker leva i Guds ljus under det alldagliga livets alla små och större uppgifter och händelser, då kommer Guds härlighet att lysa upp vår väg och hjälpa oss att hitta rätt i tillvaron. Det betyder inte att det behöver hända något exceptionellt, utan bara att det vanliga och påtagliga får en djupare mening och klarhet. Varje nu-ögonblick blir en mötesplats med Guds härlighet. Vi blir verkligen hoppets pilgrimer som mitt i tidens virrvarr blir burna av evighetens visshet. Vi anar att Gud är oss oändligt nära, bortom alla känslor och stämningar. Han ger oss den djupa glädje och frid som vi behöver mitt i all villervalla och strid. Guds innersta mysterium har yppats för oss och vi förstår rent intuitivt att Gud är nära, närmare oss än vi själva. Han känner oss bättre än vi själva gör.

”Himmelske Fader, låt den tro du har gett oss genom din Son Jesus Kristus, vår broder, och den *kärlekens* låga du tänt i våra hjärtan genom den helige Ande väcka det saliga *hoppet* till liv i oss – hoppet om ditt Rikes ankomst” (Påve Franciskus’ bön). Detta rike har redan kommit till oss genom ”judarnas nyfödde kung” (Matt 2:2), som är världsalltets Konung av all evighet.

Varje ögonblick på nytt – om och om igen – får vi glädja oss åt hans fördolda härlighet som har yppats för oss. Vi är inte slavar under tidens tyranni. Evighetens härlighet lyser upp varje ögonblick, varje liten händelse, varje tanke, varje svårighet. Överallt och alltid kan vi ta ut något av Guds eviga härlighet i förskott – speciellt varje gång vi får fira eukaristi. ”Lyft blicken och se dig omkring!” (Jes 60:4). Det är Någon som ser på oss med gränslöst tålamod och osviklig kärlek. Han vill möta vår blick. Han längtar efter oss oändligt mycket mer än vi längtar efter honom. Med trons blick får vi vid varje hjärtslag överlåta oss åt denne Gud som ständigt ser på oss. Med hans hjälp kan vi alltid leva i hopp och tillit. Vi är kallade och utvalda att sprida evangeliets glädjebud omkring oss till hopplöshetens barn, så att också de kan bli hoppets pilgrimer. När Gud blir ett barn kan han förvandla vår sorg till glädje, vårt mörker till ljus, vår synd till helighet. Det finns ingen måtta på vad detta barn kan åstadkomma, om vi ger det fria händer och öppnar vårt hjärta på vid gavel. Ingen kan undvara detta barn, allra minst de som inte vill ha med det att göra. I Guds ögon förblir vi alltid barn, oändligt älskade och efterlängtrade. Med tålamod och saktmod försöker han nå fram till det djupaste inom varje människa, där det alltid finns kvar något av det ofördärvade barnet även om det på ytan ibland kan tyckas tvärtom. Vi får alla det heliga uppdraget att hjälpa människor att upptäcka Guds härlighet. ”När du ser det skall du stråla av lycka, ditt hjärta skall bäva och bulsa” (Jes 60:5).

